

Vetur

Lag og texti:

Margrét Ólafsdóttir

Nú er kalt því norðan-vind-ar blás--a. Næð-ing--ur--inn
bít-ur vang-a minn. En út þó far---a kát--ir krakkar,
kepp-a þau við harð--a vet---ur----inn.

2. Snjórinn fellur, frjósá blómin smáu,
fer nú jörð í vetrarbúninginn
en börnin glöð á þotum þjóta
þeysa um með heitan roða' á kinn